

Elections in the West are masking an irreversible hidden process — RT World News

 rt.com/news/600431-elections-in-west

Volby na Západě maskují nezvratný skrytý proces

Západní volební systém čelí hluboké krizi – ale pro občanskou společnost to může být ve skutečnosti dobrá zpráva

[🔗 Projekt Vatfor](#)

Jedním ze znaků doby je celosvětový trend ke kultům osobnosti a neodstranitelnosti vůdců. A zřejmě se tímto směrem ubírají i liberální společnosti na Západě.

Současnou situaci v předních západních zemích lze nazvat krizí jejich politických systémů, ale to je jen špička ledovce – ve skutečnosti sledujeme mnohem větší problém. Není to poprvé, co se to stalo od druhé světové války (vzpomeňme na situaci v 60. a 70. letech), ale hloubka a rozsah změn, které se v dnešním světě odehrávají, naznačují, že nazrál čas na velké změny v globální instituce, včetně volebního systému.

Nejdůležitější mechanismus

Západní propaganda nás přesvědčila, že volby jsou výsledkem férové soutěže a k moci se může dostat téměř kdokoli, pokud jeho myšlenky podporuje dostatečný počet lidí. Samozřejmě to tak není – žádná země by nemohla fungovat, kdyby každých pár let radikálně změnila kurz.

Ve skutečnosti jsou tyto volby konečnou fází legitimizace či takříkajíc veřejného schvalování myšlenek a lidí, kteří prošli dlouhým výběrovým řízením vládnoucí třídy. V ideálním světě tento systém předpokládá dokonalou zpětnou vazbu – pokud se země a společnost ubírá špatným směrem, projeví se to ve volbách; pak se do politiky proboují

noví lidé s novými nápady a země upraví svůj obecný kurz, aniž by utrpěla zbytečné otřesy. Protože zdravé společnosti preferují stabilitu a předvídatelnost, žádné populistické nebo extremistické síly by neměly šanci dostat se k moci.

Politický systém však ve skutečnosti směřuje k sebezáchově a v zájmu dlouhodobé stability nechce přinášet novou krev. Výsledkem je, že kdysi smysluplné a zásadní politické myšlenky nakonec dozrávají v soubor mechanicky opakovaných dogmat. Veřejná nespokojenost se v průběhu let hromadí a nakonec dává vzniknout kontraelitám, které sílí a mohly by se nakonec dostat k moci. Obliba krajně pravicových či levicových sil je prvním příznakem krize ve společnosti.

Přečtěte si více

Vítězství Le Penové strany ve Francii nic nezmění

Přesně to se stalo na Západě po studené válce. Za posledních 30–40 let se západní volby proměnily v podvod. Samozřejmě to

nevypadá tak špatně jako sovětský systém se svým jediným kandidátem. Ale konkurenční atmosféra nutně neznamena, že existují alternativy – a až donedávna museli všichni západní kandidáti zapadnout do jediného hlavního proudu liberální agendy.

Kandidát nebo strana mohla být trochu více „*pravicová*“ nebo „*levicová*“, ale obecný politický kurz nebyl nikdy upraven a každý takový pokus byl považován za kacířství. V důsledku toho tyto hlasy ztratily svou hlavní funkci: monitorovat nálady veřejnosti a plynule upravovat politický kurz.

Oslabení volebního systému vedlo ke ztrátě zpětné vazby veřejnosti. V dnešní době každý západní politik rozumí slovům zesnulého sovětského vůdce Jurije Andropova: „*Neznáme společnost, ve které žijeme.*“

Místo uznání této skutečnosti však vidíme téměř úplné popření. Děláme všechno správně, říká Západ, ale temné síly nás zlomyslně utlačují; je to jejich chyba, takže se potřebujeme sjednotit kolem vůdce/ strany/ našich ideálů; nemůžeme dovolit, aby se k moci dostali nepřátelé demokracie.

Rozpad liberálně-globalistického systému je historicky objektivní proces a spolu s ním se rozpadá i tradiční volební systém. Je však zajímavé, že lži starých elit, které zoufale hledají způsoby, jak zabránit nesystémovým silám, aby se dostaly k moci, tento proces značně urychlily a volební systém ještě více znehodnotily.

Namísto toho, aby se elity snažily napravit tento nefunkční základní společenský mechanismus, ničí jej vlastníma rukama. A to bude mít dalekosáhlé důsledky.

[Přečtěte si více](#)

[To by se američtí spojenci měli naučit z debaty Biden-Trump](#)

Sami jsme tu byli

Rusko ví, co se stane, když nahradíte politiku politickým inženýrstvím – to se stalo v roce 1996 v prezidentských volbách v Rusku. V té době komunistická strana v čele s Gennadijem Zjuganovem soupeřila s

tehdejší prezidentem Borisem Jelcinem, jehož popularita rychle klesala, a nové postsovětské ruské elity čelily vyhlídce na plnohodnotné komunistické obrození.

Dnes přední západní demokracie tento scénář opakují. Francouzští liberálové zveřejnili téměř doslovný výtisk Jelcinových volebních novin (které byly nazvané 'Bůh chraň!') a jejich američtí přátelé chtějí, aby neschopný starý muž kandidoval na prezidenta a stíhal svého oponenta.

Jelcinovi se podařilo vyhrát volby v roce 1996 a později, aniž by se zdiskreditoval, jmenoval svého nástupce, čímž položil základy moderní politické moci v Rusku. Ale na rozdíl od něj se zdá, že [americký prezident Joe] Biden a [francouzský prezident Emmanuel] Macron jsou odsouzeni k neúspěchu.

Demokraté nejsou schopni představit Bidena jako silného kandidáta, ale nemají žádný záložní plán a pokusy nahradit Bidena na poslední chvíli povedou jen k velkému boji uvnitř strany. Výsledek prezidentského klání je čím dál nepředvídatelnější a v této situaci je možné všechno, dokonce i pokus o atentát na Bidenova hlavního konkurenta Donalda Trumpa.

Pokud jde o Macrona, evidentně se přechytračil. V důsledku jeho vlastního rozhodnutí vypsat předčasné volby ho čeká porážka a ztráta většiny v parlamentu. Francie může čelit třem letům chaosu s nejchmurnějšími vyhlídkami pro liberální vládnoucí třídu.

Podobné procesy probíhají i v jiných západních zemích. Summit G7 v Itálii v roce 2024 to potvrdil. Ze sedmi vůdců „svobodného světa“ se pouze italská premiérka Giorgia Meloni nedala nazvat chromou kachnou – a k moci se dostala jako zástupkyně pravicových sil, ale byla donucena k hlavnímu politickému kursu.

[Přečtěte si více](#)

Zlý klaun se vrací: Boris Johnson
ještě neskončil se strašením
světové politiky

To, co nyní vidíme, je důležitý historický okamžik, ale pro účely tohoto článku je ještě důležitější poznamenat, co se stane dál. Ne všechny liberální republiky tuto krizi přežijí. Formování nových ideologií bude vyžadovat silnou centralizovanou vládu a silného vůdce.

Tuto postavu si buď vyberou elity, kterým jde o zachování své země, nebo se k moci dostane „zdola“ – tedy pomocí revoluce a znovunastolení státu. Volby každopádně v důsledku současné krize ztratí na hodnotě.

Nikdo samozřejmě nebude korunovat včerejší prezidenty a prohlašovat je za císaře. Volby budou pravděpodobně i nadále existovat, ale místo toho, aby byly konečnou fází vnitroelitní soutěže, která běží podle předem schváleného scénáře, promění se v referenda, kde lidé podpoří vůdce, kterému věří.

Samozřejmě, podle tradičních liberálně-globalistických měřítek je to nedemokratické. Demokracie se však stala především účinnou zpětnou vazbou od mas k elitám, která zemi umožňuje korigovat její domácí a zahraniční politiku.

Jak jsme uvedli výše, na Západě tato funkce ztratila, což znamená, že i samotná demokracie. Systém, který jej nahradí, bude vyžadovat vlastní mechanismy zpětné vazby (ne nutně prostřednictvím voleb) a jeho povaha bude dána účinností těchto mechanismů.

Mezitím si udělejte čas na ocenění aktuálních událostí. Nejsou něco, co vidíte každý den.

ANALÝZA

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

